Година XII — Варна, 8 Августъ 1924 год. — Брой 663

Излиза три пъти седмично в понеделник, среда и петък.
АБОНАМЕНТА Е:
Годишно 150 лв., 1/2-год. 80 лв., 3-месечно 45 лв.
Абонамента започва на всяко 1-во число отъ месеца, — винаги предплата

ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ЗАЩИТА

Вѣстникъ за търговска и индустриална защита и информация.
Редакторъ - издатель: П. Д. Драгулевъ

Цѣните за обявите сѫ
За кв. сантиметъ 2·50 лв. за годежни, венчални, некрологи 1·50 лв. за едно публикуване; баланси, решения, циркулари и протоколи по 1·50 лева; регистрация на търговски и индустриални фирми 10 лв
Всичко що се отнася до вестника се адресира: до „Търгов.-Промишлена Защита", Варна „Венчан" 8.

БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКА БАНКА
АНОНИМНО ДРУЖЕСТВО
Капиталъ лева 30,000,000. Резерва лева 7,000,000
ЦЕНТРАЛА ВЪ СОФИЯ. — СЕДАЛИЩЕ ВЪ РУСЕ.
Клонове:
Варна, София, Русе, Бургасъ, Пловдивъ, Габрово, Ломъ, Попово, Търново и Трѣвна.
Извършва всѣкакви банкови операции.
Приема срочни и безсрочни влогове.
Специална служба за продажба на храни за емѣтки на третя лица при клоноветѣ въ Варна, Бургасъ, Ломъ и пр.

БЪЛГАРСКА
ГЕНЕРАЛНА БАНКА
Русенски клонъ
Извършва всѣкакви банкови операции при най-изгодни условия.
Телеграфически адресъ: ГЕНЕРАЛБАНКЪ.

Синове Тони Петровъ - Варна
Телефонъ № 3. ЖЕЛѢЗАРИЯ Телефонъ № 3.
Путрели №№ 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22, 24.
Шини всички видове.
Обли всички видове.
Четвъртити всички видове.
Чемберлици всички видове.
Наплъжци и подковки всички видове.
Ломове 30 м/м, 35 м/м, 38 м/м, 40 м/м.
Галванизирана ламарина №№ 12, 14.
Ламарина черна и др. на пъть.

За житната криза.

Въ едно късо врѣме отъ мѣсецъ, мѣсецъ и половина — непосредственно въ моментитѣ, преди 2 мѣсеца, когато държавата откупуваше жита за предаване на Сърбия — да не кажемъ цѣлата страна, но една значителна часть отъ нея, на първо мѣсто, почти цѣлата южна България, голѣмитѣ градски центрове като София, Русе, Варна и др. и балканскитѣ мѣста, преживѣха една криза на лишение отъ жита, каквато, при нормални времена на производството като сегашното, страната ни не е преживѣвала, въ сѫщность, не защото тя, страната ни, бѣ лишена отъ необходимитѣ количества върнени храни за нахранване населението до новата реколта, която пъкъ бѣше предъ прагътъ да предварди кризата, ако въ сѫщность такава би имало вследствие на липса отъ всѣкакви върнени храни.

Липсата на храни бѣше въображаема. И кризата се въчини отъ алармисти вестникари и отъ недобросъвестни агитатори на безредието, които ловятъ риба въ мѫтна вода.

Възползувани отъ неочакваното посѫкване на житото, вслѣдствие закупването отъ държавата, недобросъвестнитѣ агитатори демагози и алармиститѣ съчиниха легендата, че „спекулантитѣ изнесъха хранитѣ въ странство, че и държавата прави сѫщото, за да оставятъ населението въ гладъ — дори, че гладътъ фактически е настѫпилъ" и повдигнаха на кракъ цѣлия оплашенъ народъ.

Много отъ общинитѣ подъ натиска на населенията си и, подъ тоя страхъ, който бѣ обладалъ даже и правителството за да гласува спѣшно измѣнение въ закона за вносното мито на житата, побързаха да си доставятъ жита отъ странство да не оставятъ населенията си да гладуватъ.

Тия доставки дадоха обиленъ материялъ на фантазитѣ — алармитѣ, заблужденията на обществото, черитѣ прокуди за „спекулантитѣ" износители, тежката отговорность на правителството на буржоазния строй въ разстояние на преживѣтия въ „безжитна" криза периодъ, бѣха въ своя ходъ и въ своя апогей.

И, вѣрно, соматохата бѣше такава, че даже правителството шашардиса пусулата, даже то не се досѣти да прибѣгне до официялнитѣ данни на статистиката за да види и ся увѣри — и, съ едно комунике, да оповести, че недомъкъ отъ върнени храни за доизхранване на населението въ страната ни нѣма: а) защото миналата година достигна по-миналогодишната реколта не напълно изнесена и не напълно вѫтре консумирана; б) защото миналогодишната реколта въ сѣверна, източна и западна България бѣше добра и съединена съ поминалогодишната стана отлична; в) защото житната реколта отъ по-миналата и отъ миналата година, въ излишека за износъ отъ общото си количество, се изнесе едва въ 75%, а кукурузната едва въ 50% отъ подлежащето на износъ, за да се ориентира въ неправотата на повикътъ отъ всѣкаде да намалява вносните мита, да допуща външни храни и да спасява гражданитѣ отъ гладъ.

Самъ по себе си тоя фактъ подхрани всеобщиятъ викъ и алармата, която възведе фантазията до една грозяща живота на гражданитѣ криза, която костува на нѣкои общини разхода на много излишни пари, но която и на гражданството не посгели добре — за скѫпи пари да се храни съ недоброкачественъ хлѣбъ дажа и сега още, когато по много мѣста вечъ харманитѣ сѫ свършени; но, поощрени, производителитѣ, продължаватъ да държатъ на високи цѣни хранитѣ си и сега даже да отказватъ да продаватъ останалитѣ стари храни и излишецитѣ отъ новитѣ.

Два факта на безтактность на правителството, следователно, натъкнаха страната ни въ тая криза, плодъ на въображението. Едина е, че правителството не се досѣти да купи на тържището въ Анверсъ необходимото количество храни и да ги предаде на Сърбия, за да не покътне мѣстнитѣ и да му е мирна главата. Вторим е, че, въ противния случай, като се залови да купува храни (жита), не се съобрази съ паритета въ странство, а почна да купува на по-високи цѣни, отколкото можеха да закупуватъ търговцитѣ въ борсата, включително и мелничаритѣ за мѣстна консумация. И създаде се една конкуренция, която възбуди и изостри апетита у производителитѣ — търсенето стана посилно отъ предлагането. Цѣнитѣ хвръкнаха надъ легалния паритетъ съ левъ до левъ и половина. Прехраната, въ градоветѣ и въ мѣстата, които се прехранватъ съ доставка отъ тържището, стана скѫпа, мѫчна. Алармата доби своя възвишенъ темпъ, а маситѣ — небивалото настроение и оплаха отъ . . . . „житната криза" и отъ предстоящия „гладъ" . . . Смута се преобърна въ паника и разшетаха се кметскитѣ сбирки и конференции, общественитѣ апели къмъ правителството за грижи и помощи, търсителитѣ на храна въ страната и въ странство, доставчицитѣ да предлагатъ своитѣ услуги отъ вънъ и отъ вѫтре. Зрители бѣхме въ Русе какъ спекуланти, готови на осърдни услуги, чакаха съ часове предъ „*Исляхането*" да дочакватъ свършека на заседанията на общинския съветъ за да знаятъ решенията му относно покупкитѣ на храни въ странство и въ вѫтрешността. Свидетели бѣхме и на шумътъ, който се вдигаше около мнимата, около съчинената отъ въображението „житна" и „безхлѣбна" криза, която още и до день днешенъ държи влага на продоволствуването на гражданитѣ съ хлѣбъ злокачественъ и скѫпъ, макаръ че новото жито свари да навакса мнимиятъ недостигъ, отъ който бѣ се породила бѣсянта и оплахата отъ предстоящъ гладъ; до день днешенъ подхранва алармата и незадоволството въ маситѣ, разумѣва се, не поради сѫщински икономически, а по напълно политически мотиви.

Елементитѣ на безредието отъ единния фронтъ и тия, на които не е драго страната да цъвти и прогресира при режима на буржуазията, напротивъ, на които е драго да клокочи тя въ злоби и ненависти за да се подрине буржуазния строй — продължаватъ да препѣватъ жалобна песенъ надъ кпура на „житната криза", която неще се свърши и ако манна се спусне отъ небето за „гладуващия" народъ.

***

България е производителка на храни. Не се помни нѣкога населението ѝ да е умирало отъ гладъ. Това не може да се случи и за въ бѫдѫще нѣкога, ако остане и за напредъ земледѣлска производителка. За житна криза, за хлѣбна криза, още повече, при сегашното положение не е умѣстно въ никой случай да се говори. За недобросъвестна и злонамѣрена приценка — да, това е ставало, става и ще става. Но не е правителството, което трѣбва да се поддава и да се увлича отъ алармитѣ и съ прибързани мѣрки да осложнява повече положението. Мѣрката по намаляването на вноситѣ мита за зърненитѣ храни е до сущъ пакостна. Тя не послужи толкова да се внесътъ храни за доизхранването на населението и да се намалятъ цѣнитѣ на напитѣ зърнени храни — тѣ се продаватъ и сега пакъ надъ цѣнитѣ, които се цѣляха да бѫдатъ достигнати — но тя задава основателенъ страхъ на производителитѣ въ интензивната обработка на земята съ зърнени храни. И поради тоя страхъ тѣ могатъ да зарѣжатъ зърненото производство, за намалението на което е повлияло вечъ доста много и тютюневото производство.

Ако единъ день, отъ страхъ, че ще бѫдатъ играчка на това узаконяване на низкитѣ вносни мита, производителитѣ ограничатъ производството си само до толкова, колкото е тѣмъ потребно за живота, страната, наистинна, може често да се излага на гладъ.

Тогава всѣки ще каже: на мѣсто вѣжди да се поправятъ, очи сѫ избодени съ намаленото вносно мито.

Alvanitino.

Къси съобщения.

Слѣдъ мѣсецъ врѣме ще се открие съобщението съ цепелини между Лондонъ и Индия.

—o—

Турското правителство почна постройката на националната желѣзница.

—o—

Въ Москва има безработни работници 1,300,000 души.

—o—

Безработицата въ Англия се намали на 1,000,000 работника.

—o—

Въ Унгария безработицата расте. Вечъ набиратъ се до 50,000 безработни.

—o—

Работитѣ за построяване модерно пристанище въ Данцигъ сѫ започнати.

—o—

Въ Лодзъ текстилнитѣ фабрики спрѣха да работятъ. Разпуснати сѫ отъ работа 60,000 души.

—o—

Турското правителство проектира да пренесе адмиралтейството и доковетѣ на марината си въ Измидъ. Сега тѣ сѫ въ Цариградъ.

КРЕДИТНА БАНКА

Русенски клонъ

Русе, улица Митарна 9

Телефони 235 и 359

Телеграфически адресъ: КРЕДИТБАНКЪ.

Извършва всички банкови операции, приема влогове на много износни условия.

Милиардера Морганъ е тръгналъ за Европа, въ свръзска съ заема на Германия.

—o—

Водятъ се преговори за въвеждане директно телефонно съобщение между Братислава и Белградъ.

—o—

Въ Женева, на 22 септември ще се открие конференцията на интерпарламентарната уния.

—o—

Турския воененъ параходъ „Явусъ“, бивши германски „Гьобенъ“ потъна, поради прогниването на дъното му.

—o—

Турция разреши завръщането на бежанцитѣ отъ Гърция.

—o—

Въ Калкута свирепствува холерата.

—o—

Въ Московската борса, въ началото на юли се котира 1 англ. лира за 8·41 рубли, а къмъ средата — по 8·435 рубли.

—o—

Ромжния опредѣли износно мито на зърненитѣ храни 45,000 лей на вагонъ. До сега това мито бѣше 28,000 лей.

—o—

Въ северна Новара падна голѣмъ снѣгъ. Температурата силно спадна.

—o—

Фордъ ще издигне въ Унгария грамадна фабрика за автомобили, която ще доставя трактори, камиони и автомобили въ Балканитѣ и Мала-Азия.

—o—

Австрийскитѣ банки полагатъ усилия да влѣзатъ въ тѣсни врѣзки съ Ромжния. Сжщитѣ банки въ последно врѣме купуватъ твърде много холандски цѣнни книги.

—o—

„Манчестеръ Гардианъ“ въ уводна статия казва, че който води опозиция на Мусолини ще бжде убитъ.

—o—

Монополъ на кибрита е въведенъ въ Франция.

Можемъ ли да имаме заемъ.

Тоя въпросъ се изтъква, като единственъ изходенъ пжть за нашата тежка криза, която е сетнина отъ пълното безпаричие. „Въ заемътъ е спасението!“ — Тоя гласъ го чухме почти отъ всички страни. Но какъ е осжществимъ той? Можемъ ли да имаме заемъ и отъ кждѣ? Тия питания се поставятъ веднага, кочемъ се спомене за безусловната нужда отъ него.

Отнесохме се до единого отъ достатъчно преживѣлитѣ и доживѣлитѣ добри и зли дни за страната ни нашъ банкеръ съ питането, което поставихме въ заглавието на **настоящитѣ** редове.

— Преди да ви отговоря на така поставеното питане, ще трѣбва да ви направя единъ комплементъ за статиитѣ, които помѣстихте въ вестника си по безпаричието и кризата. Напълно споделямъ гледището ви за инфлацията — ако бждатъ емитирани нови банкноти само нѣколко милиона; това, безъ да принесе нѣкакви резултати, сжществени за търговията и за стопанското подобрение, ще напокости, обаче на валутата, за стабилизирането на която се направиха толкова много жертви. Тия нѣколко стотинъ милиона банкноти нѣма, обаче, да окажатъ никакво влияние върху кризата, която може да се надвие само съ нѣколко милиярда банкноти. — Но и тия нѣколко милиярда ще окажатъ влияние на търговията и стопанското оживѣване само за едно късо врѣме, може би за мѣсеци 2—3 и, следъ това, многото банкноти съ нищожната си стойность, съ намаления си еквивалентъ до безцѣнница, още по зле ще забатачатъ дѣловия животъ. Отъ комюникетата **издадени** отъ Бълг. Нар. Банка това най-добре можа да се долови. Банкнотата е пара вѣтеръ, ако не е гарантирана съ злато. — Остава, прочее, едно единично средство: *заема* и отъ васъ препоржчванъ; ако не заемъ държавенъ, поне такъвъ чисто търговско-индустриаленъ — ако политически обстоятелства попречатъ, поне стопанско-правнитѣ да помогнатъ. Но Вие и всички други, които явно взиматъ страната на тая „спасителна“, нека кажа и азъ, идея нѣмате или съзнателно пропущате отъ да имате предвидъ, че България е на Балканитѣ; че цѣлия политически и икономически животъ на Балканитѣ е построенъ върху минирана почва, върху почва безъ всѣка сигурность — надъ лавата. — Не сж ли въ сжщото състояние като насъ и Сърбия и Ромжния — победителкитѣ, които получиха и огромни репарации?

— Да потърсимъ заемъ, да, това намирамъ напълно умѣстно и напълно целесъобразно. Но азъ се запитвамъ: коя би била държавата, която би рискувала да пласира капиталитѣ си въ една страна минирана, да внесе златото си при шансоветѣ сто на сто да го изгуби? Такова е положението, отъ което страдатъ и Сърбия и Ромжния.

— Допущамъ нѣкоя държава и при това положение да ни отпустне заемъ. Но азъ не допущамъ, че отъ такъвъ заемъ ще можемъ да получимъ наличность. Ще ни се даде той въ стоки, въ материяли скжпи и прескжпи, а това ще повреди повече на стопанския ни животъ, чиято нужда е отъ налични средства за работа, за производство, а не за затѣгане струната до прекъсване. Заема въ стоки и въ материяли е много опасенъ. Само паричния заемъ е много труденъ, да не кажа невъзможенъ.

И така, Богъ да е на помощь на България. **Върб.**

Отпадъка на Цариградъ.

Цариградския печатъ посвещава безъ брой статии на икономическото отпадане на Цариградъ, на който конкурират гръцкитѣ пристанища. Но и безъ това, което пише турския *цариградски печатъ*, всѣки е въ състояние да забелѣжи, че отъ день на день това голѣмо пристанище отпада. Търговската му активность повече и повече ослабва — намалява се извънредно много редовната му търговска дѣловитость.

Мѣстоположението на Цариградъ е такова, че нему се падаше да има всѣко първенство, като транзитно пристанище за Истокъ. И до сега той бѣше единъ транзитенъ градъ par excellence; той имаше и сега пакъ би ималъ тия преимущества, защото стои на устията на Черното, Егейското и Срѣдиземното морета и защото въ него сж възелитѣ на желѣзнитѣ пжтища, които съединяватъ Истокъ съ Европа. А надъ всичко това, отъ векове, въ него бѣ концентрирана всичката морална, политическа и материална мощь на цѣлия Истокъ. Богатствата и умътъ му тукъ бѣха съсредоточени.

На мѣстото на Цариградъ сега минаватъ Солунъ и Пирея, кждето благоустройството и градежа на транзитни магазини е *въ най-голѣмъ* разгаръ за да иматъ съ що да запустеятъ вековния си съперникъ. Строятъ се магазини за килимарски произведения и за вжглища колосални.

Голѣмия брой гърци, които напустнаха Мала-Азия **следъ** гръцко-турската война, пренесъха своята килимарска индустрия. Гърция, по-рано имаше 200 предприятия за килими, а сега има повече отъ 2500. Продукцията на килимитѣ достига до 10,000 метра годишно. А това прави голѣма конкуренция на турското килимарство. Което е още по-тежко за транзита презъ Цариградъ, то е, че персийското килимарство, вслѣдствие турскитѣ непоносими мита и такси, се упжтватъ въ Солунъ.

Беженцитѣ гърци отъ Мала-Азия, настанени въ Гърция, обърнаха се къмъ персийскитѣ **търговци**, предлагайки имъ своитѣ **най-цѣнни услуги** и улеснения и сполучиха.

Що се отнася до вжглищата, тукъ положението на цариградското пристанище е още по лошо. Турция за да фаворизира своитѣ вжглища въ Хераклия — който привлича ребенното внимание на италианския империализъмъ — издала е единъ законъ, по който се забраняватъ транспортитѣ на чуждестранни кораби съ вжглища. Тия кораби сега, поради той законъ, спиратъ въ Пирея или Малта.

Другъ ударъ за Цариградскитѣ пристанища е нанесенъ отъ Лозанския Договоръ за мирътъ, дето се говори за малкия каботажъ. Вжглищни производители или търговци отъ чужди държави не смятъ да разтоварятъ вжглища въ Цариградъ. За това принудени сж да се връщатъ веднага въ Гърция, дето продаватъ вжглищата си много ефтино.

Освенъ това, гърцитѣ, които напуснаха Цариградъ можаха да убедятъ своитѣ търговски приятели въ Америка и Европа да пренесътъ всичката си търговия въ Гърция.

Бждащностьта на Цариградъ като търговско пристанище и транзитенъ пунктъ, очевидно е, и за дълги години ще бжде тежко и мжчно. **Т. Г.**

Б. Р. „Умътъ прави, главата тегли“, казва турската поговорка. Турцитѣ, следъ победитѣ си въ Мала-Азия, като станаха на нова смѣтка господари на Цариградъ, побързаха най-първо да го обезлюдятъ и да прогонятъ капиталитѣ, които бѣха залегнали въ него, а следъ това, да почнатъ, съ драконовски закони, системно да прогонватъ търговията. То се знае, резултатъ отъ такова едно безумие, ще е умирането на самия градъ въ културно и икономическо отношение.

Плугове — ХУГО ШОБЕРЪ — РУСЕ — ПЛУГОВЕ ГЛИГАНЪ — Плугове

Апелъ къмъ властьта.

Не е въпросъ за безкруполнитѣ вестници и вестничета, особенно пъкъ за безсъвестнитѣ **вестникари** и вестникарчета, които подъ вода и камъкъ търсятъ или коватъ сензационни и страшни новини за да печелятъ гологани и левчета. За тѣхъ държавата може да падне въ пламъци, да банкрутира да изчезне — идеала имъ е: гологани и левчета, толкова по-добре. Въпроса е за търговията, за вътрешното спокойствие и редъ, за стопанския стабилитетъ!

Отъ 5—6 дни едно мѣстно вестниче, което клишира сензацитѣ и страшнитѣ новини отъ софийската жълта преса и отъ русенски пригодени на тая преса източници, се е заловило да **разпространява** сензации и страшни новини за предстоящето нашествие на болшевизма и червената **армия** въ нашата страна и да предизвиква паника и сътресения въ пиацата такива, каквито най-заклетия врагъ на отечеството ни не е въ състояние да предизвика.

Търговцитѣ и индустриалцитѣ сж въ пъленъ смутъ; тѣ сж страшно изплашени и пиацата, която и безъ тия новини бѣше мъртва, бѣше за горчиво оплакване, се обърна въ единъ хаосъ, въ едно състояние за дважъ по-горчиво оплакване, настжпи единъ смутъ, който предизвика паническа реакция: всѣки се сви въ черупката си; всѣки свърза и безъ това празднатa си кесия и се предаде на окаяната си сждба — да чака да види какво ще стане съ него въ утрешния день. Мъртвилото е тежко, **последицитѣ** сж жалки!...

Въ никоя благоустроена държава, дѣто законитѣ стоятъ **надъ** мръсната вестникарска спекула, не се допуща безнаказано безкрупулни вестници и безсъвестни вестникари — лишени отъ всяко чувство на патриотизъмъ — съ сензацитѣ и страшнитѣ новини, които разпространяватъ, да **нанесатъ** жестоки удари на търговията, да внесътъ смутъ и паника въ пиацата — да умъртвяватъ стопанския животъ на страната си.

Кжде е властьта да обюздае тия причинители на паниката въ варненската пиаца? Кжде е тая власть, на която е вменено отъ върховнитѣ интереси на държавата и на нацията да постави тия злосторници на страната си предъ тежката дума и правото на закона, да имъ запуши устата? Властьта въ Варна, като всѣка власть разбираща правата и дългътъ си, е повикана да бди, да е будна, да е бодра и да спира вредителнитѣ за търговията аларми!

Vlad.

Б. Р. Отъ вчера алармитѣ спреха, да почнатъ утре на другъ маниеръ, щомъ властьта покаже своята слаба грижа да изиска почеть на реда и спокойствието въ страната.

Искуственото повдигане на ромжнския левъ.

Ромжния и като съседка на Русия, и като такава на Сърбия, се намира въ едно тежко външно положение; но тя и по вътрешни политически причини е сжщо въ такова положение. Братиано въ парламента е въ меншество. Едното, другото и третото се отразяватъ много тежко на икономическия животъ на страната.

Неednократно и своевременно ние давахме своитѣ бележки за опититѣ, които правителството на г. Братиано е правило за да облегчи нѣкакъ това тежко положение на Ромжния, идаще отъ външни тежнения и отъ вътрешни раздори и несъгласия — отъ враждитѣ и ежбитѣ на партиитѣ. Явихме за опита му да латина чуждитѣ капитали отъ петролнитѣ предприятия и да ги национализира. Но този опитъ предизвика голѣмо негодувание отъ западнитѣ сили, а, на първо мѣсто — въ Америка, която отиде до тамъ, че безъ малко щеше да отзове своя посланникъ.

Всичко това повлия за стремително спадане на ромжнския лей. За да се спре това спадане на лея предприеха се всѣкакви изкуствени средства. Най-напредъ даде се едно своеобразно тълкувание на закона, съ който се целеше отнемането отъ чужденцитѣ петролнитѣ предприятия, въ полза на последнитѣ.

Едновременно съ това, впрегната бе Ромжнската Народна Банка да закупи едно много голѣмо количество чуждестранни девизи на европейскитѣ тържища. Но това едва спомогна на ромжнския лей, да се повдигне въ Цюрихъ на 2·50 шв. франка за 100 леи и то само за късо врѣме, следъ което пакъ лея падна на 2·37.

Сърбскитѣ вѣстници, които злорадствуватъ спрямо тия неудачни опити на Ромжния да повдигне изкуствено лея си, отправятъ ироничeнъ отклика на своитѣ „съюзнически“ чувства къмъ правителството на г. Братиано въ следната форма:

„Само *добрата политика вътрешна и външна**) (к. н.) и усилената работа въ производството на икономическитѣ блага ще повдигне ромжнския лей. А за това той има първитѣ условия, защото е въведена дефлацията“. *Т. Г.*

---

*) Разбирайте. [illegible] съ Сърбия противъ България. Б. Р.

Параходитѣ ще спиратъ въ Бургазъ.

Миналата и тази година мързеливата бюрокрация отъ Санитарната Дирекция запрети спирането и дератизирането въ Бургазъ на параходи, идящи отъ заразени мѣста, защото въ Бургазъ нѣмало нуждитѣ приспособления за дератизация. Тази година, за да [illegible] основанията си за този отказъ, къмъ другото, прибавиха още и, че въ Варна карантинното отдѣление разполагало съ „клайтоновъ апаратъ“, а Бургазъ собственно, бургаското карантинно отдѣление не разполагало съ подобенъ апаратъ и Дирекцията не поема отговорностьта да разреши спирането на параходи въ Бургазъ, при лишението му отъ едно сигурно средство за обеззаразяване, каквото е споменатия апаратъ.

Може би основанията на Дирекцията щѣха да останатъ за винаги твърди и непоколебими, ако въ действителность, сама Дирекцията не дойдеше да се опровергае и самоизобличи въ лѣнивъ бюрократизъмъ — ако действителностьта, сиречь, не дойдеше да разкрие предъ бургаскитѣ търговци и предъ цѣлото общество заблудата, съ която е маневрирала лѣнивата бюрокрация отъ редъ години да доказва, че въ Бургазъ не бива да спиратъ параходитѣ, защото нѣма съ какво да се извършва дератизация.

При малко по добра воля, проявена отъ Дирекцията и то отъ началника на инфекциознитѣ болести г-на д-ръ Ив. Голосманова да се знае истината по предимството на Варна предъ Бургазъ, за да се предпочита първия градъ предъ втория при взимането и налагането санитарни мѣрки отъ той характеръ, на Върховния медицински съветъ бива открито, че „въ варненското пристанище дератизацията става съ *машинитѣ на Дочъ*“, а не съ нѣкакъвъ клайтоновъ апаратъ; но открива се предъ Върховния медицински съветъ

Зрънца по едно въ брой.

„Покорностьта е добродетель само на всичко онуй, което принадлежи на миналото.

„Напаки, покорностьта е недостатъкъ, порокъ, най-печително явление, но въ широкото поле на енергичната дейность на човека“ — казва Харбертъ Кессонъ.

Добролюбъ.

..., че: „Бургаското пристанище, също разполагало съ 9 манчала „Дучъ“, които сѫ достатъчни за цельта“, значи намира се на равни условия съ Варна по отношение на средствата и особинита, които сѫ необходими за дератизирането на параходи, идащи отъ заразени мѣста.

Ще рече, тормозена е отъ 3—4 години насамъ търговията на Бургасъ; разкарвани и намъчвани сѫ много и много граждани пѫтници за Бургасъ; провокирано е гражданското и търговското бургаско общество презъ врѣмето отъ 3—4 години само, защото *поне* едно лице отъ лѣнивата бюрокрация въ Санитарната Дирекция не си е дало труда да проучи и докладва — да осветли Върховния медицински съветъ въ това, което е било *действителността*, та и той да нарежда и налага мѣрки съответно съ положението, въ което се намиратъ варненското и бургаското пристанища по отношение способностьта да извършватъ дератизационната служба.

* *

Представете си, едва г. д-ръ Гелосмановъ, следъ 3-годишна борба на бургазци, открива и освѣтлява въпроса! Едва сега се гласува 1 милионъ лева за купуване 2 клайтонови апарата за Варна и Бургасъ! Едва следъ 3 години Върховния медицински съветъ издава сентенцията въ Бургасъ да се обеззаразяватъ параходи!

Представете си! ... и колко още представете си могатъ да се кажатъ противъ недобросъвестната и лѣнивата бюрокрация въ тая наша земя, наречена сякашъ за присмѣхъ „културна“ и „благоустроена“!

Alvanitino.

Реколтата въ България

Средно взета, реколтата на пшеницата т. год. е добра. Кукурузата за сега е отличенъ и очаква се добро плодородие. Тазгодишното плодородие на пшеницата се пресмета кръгло на единъ милионъ тона, до като преди войната продукцията достигаше до 1,314,000 тона а въ 1921 год. 796,000 тона. Намалението на продукцията дойде подиръ намалението повърхностьта на земята за посѣвите пшеница. Въ нашата земя се обърна голѣмо внимание върху обработката на индустриалнитѣ култури — те отнеха голѣми повърхнини отъ работната земя и намалиха повърхнината за житото и другитѣ зърнени храни.

Относно износа на житото и брашното, пресмета се, че той ще е по малъкъ отъ миналогодишния. Преди войната той възлизаше на около 300,000 тона за житото, миналата година износа възлезе само на 30,000 тона. Т. година ще е 40 или 50,000 тона. Намалението на износа дойде най-вече поради засилването на консумацията и високитѣ цѣни въ самата страна, които обезсилиха износа.

Но т. година се очаква търсене много отъ реколтата на кукуруза и боба.

Отъ продукцията на цвеклото се очакватъ т. година 40,000 вагона захарь, тъй, че да има излишекъ 1,500 вагона за износъ.

По задълженията ни къмъ Сърбия.

Макаръ че държавата ни предаде значителни количества кукурузъ и жито за издължението си — въ натура — къмъ кралство С. Х. С., тя остана да допредава още едно доста значително количество и то въ единъ точно опредѣленъ срокъ, който изтече.

За да остане вѣрна и точна на задълженията си — като всѣки честенъ платецъ — държавата ни (предвидъ че издължението „въ натура“ се срещна съ мѫчнотии, макаръ и преодолими, но които можеха да предизвикатъ вѫтрешни недоволства) подири други начини и пѫтища за издължението си. Като най-добро средство избра се: остатъка отъ зърненитѣ храни да се изплати съ пари.

Съгласи се на това и Сърбия, която тия дни прие въ Бѣлградъ нашата тричленна комисия и новото договорване е сключено върху базата:

cif Анверсъ кукур. 180 *шил.* тонъ
„ „ жито 210 „ „
минусъ навло 15 шил. за тонъ ще заплати държавата ни на Сърбия оставалитѣ непредадени количества кукурузъ и жито.

Диктуваше се това отъ добре разбранитѣ взаимни интереси.

Изъ провинциалния печатъ.

„Тунжа“ — Ямболъ — К.-Агачъ — *Каваклий* пише новина отъ К.-Агачъ:

„*Новъ каменовъгленъ басейнъ:* Отъ нѣколко врѣме пребивава въ града ни запасния офицеръ отъ гр. Ст.-Загора г. К. П. Георгиевъ. Отъ изучванията, които той е направилъ на изкопаемитѣ минерали въ нашия край, той между другитѣ е констатиралъ, че въ долината на Тунджа около града ни се простиратъ грамадни залѣжи на каменни въглища, които по величината си се приближаватъ до Перништкия басейнъ. Освенъ това, въ синята маса на въглищата на 12-я метръ дълбочина направена съ сондажа се констатира присѫтствието на каменни (петролни) масла. Сондажитѣ продължаватъ. Чака се резултатъ отъ появяването на каменнитѣ масла.

Ние, забравенитѣ на тоя край, приветствуваме съ голѣма радость на това откритие, защото то ще привлече много капитали и следъ година, когато бѫде готова постройката на нормалната ж. п. линия до града ни, тогава ще почне да кипи животъ и въ нашия край!“

„Защита“, органъ на сдруженитѣ митнишки и желѣзнични посредници въ Варна, съ подписа на г. Хр. Хиковъ, на уводно мѣсто, изтъква задачата си така:

„Съ тоя нашъ органъ на вѣрното наше слово предъ самитѣ насъ и търговцитѣ, нашъ гласъ предъ управлението на митницитѣ, желѣзницитѣ и двѣтѣ съответни министерства; а така сѫщо и предъ самото общество ще искаме да се запазятъ нашитѣ права. Чрезъ и съ него ние ще възпитаваме себе си въ духа на сговоръ, взаимно разбиране и ще култивираме чувството на взаимни интереси, взаимнопомощь и взаимнодействие въ нашия професионаленъ животъ. Ще насаждаме култура въ житейския ни битъ за поставяне комисионерското съсловие на оная висота, отъ която търговци и общество ще гледатъ на комисионера като почетенъ и необходимъ представитель — звено на всички търговски фирми, отъ всички краища на света и косвенъ доставчикъ на всички артикули, предметъ на цѣлата ни индустрия и търговия“ и т. н.

Само, ако тази би била задачата на събратътъ ни „Защита“ съ нея дори той би направилъ голѣмъ и твърде голѣмъ подвигъ въ преустройството на комисионерския институтъ и въ превъзпитаването на творцитѣ въ него. Въ тая насока и съ тая задача ние поздравяваме доброто начинание на митнично-желѣзничното посредническо д-во и на ръководителитѣ му.

Стопански, търговски, финансови и фискални бѣлѣжки.

Памучно-тъкачната ни индустрия.

Държавата ни насърдчава, по общото правило и общия редъ за насърдчение местната индустрия и тая за памучното тъкачество, което отъ години наредъ се развива въ София, Габрово, а особено въ Варна, което въ тоя градъ датира повече отъ 20—25 години и даде най-добри резултати въ задачитѣ да създаде родно платнено памучно производство.

По *правилото* и реда, който споменахме, насърдчението не би могло да бѫде пълно и ефикасно, ако наедно съ другитѣ, изброени отъ закона превилегии и материални *облаги*, не сѫтствува и съ законното възпрепятствуване на вънкашната конкуренция да спѫва развоя на тая индустрия въ страната ни, за доброто бѫдаще, на която се тя и *насърдчава*.

Това законно възпрепятствуване, на първо мѣсто, трѣбва да е: облагането на внисанитѣ въ страната ни отъ чужбина платна, отъ категорията на произвадимитѣ тукъ, съ такива мита, които да обезсилватъ способностьта имъ да конкурирватъ тия на нашата родна индустрия и да правятъ невъзможно развитието на нашето производство.

Отъ редъ години, следъ *войната*, сѣкашъ нѣкакво междуцарствие в л а д ѣ е у н а с ъ и ч у ж д е н ц и т ѣ, и я п о н с к и т ѣ платна, и платната отъ европейскитѣ производители тържища наводняватъ и конкуриратъ нашето платнено производство до невъзможность за това последното да виреє, защото не се прилага срещу чуждестраннитѣ конкуренти една митническа тарифа, която ще предпази нашата индустрия въ нейна щастливъ развой — поне, до колкото е нуждно тя да закрепне и инвестиранитѣ въ нея капитали да се запазятъ, да не загинатъ нещастно.

Понеже ножа опря до кокала отъ тая конкуренция, индустриялцитѣ отъ София, Варна и Габрово, които изпитватъ на гърбътъ *си последицитѣ* отъ тая тъй пагубна конкуренция на японскитѣ и европейскитѣ платна, допущани въ страната ни съ едно нищожно мито, направили сѫ предъ финансовото министерство еднтични формални постѫпки и искатъ: вноснитѣ мита на платна, каквито въ страната ни се произвеждатъ и сѫ въ проекти да се произвеждатъ чрезъ насърдчение отъ държавата, да се повишатъ до размѣритѣ да ги направятъ безсилни да конкуриратъ и убиватъ развоя на родното ни платнено производство.

На това искане на българскитѣ индустриялци министерството не може да отговори, освенъ съ удовлетворение на прозбата имъ, щомъ иска да зачита духътъ и недвусмисления текстъ на закона за насърдчение на местната индустрия.

W.

Гербовия налогъ

Разяснено е да се знае и изпълнява, че:

Обгербоването на книжата и документитѣ требва да става въ моментитѣ на тѣхното съставяне или издаване.

Гербовитѣ марки требва да се з а л е п в а т ъ предварително на б ѣ л а т а книга, а следъ това да се унищожаватъ по надлежния редъ и начинъ.

Гербови марки отъ по 5,000 и 1000 лева ще се продаватъ отъ клоноветѣ и агентуритѣ на Б. Н. Банка направо на нуждаещитѣ се.

Частнитѣ лица и учреждения които използуватъ реклами напечатани върху тенекия или стъкло, въ срокъ до 1 октомври т. г. сѫ длъжни да ги деклариратъ и да заплатятъ въ финансовото управление установения гербовъ налогъ, инакъ не могатъ да си служатъ съ такива реклами.

Стопанитѣ на автомобили, камиони и омнибуси, подъ страхъ, че ще се глобяватъ по 1000 лева, сѫ длъжни да издаватъ обгербовани билети за всѣко пѫтуване и за всѣка прибрана сума.

Унищожението на маркитѣ ще става съ подписъ върху тѣхъ отъ издателитѣ на записи на заповедь, разписки за заемане пари и мѣнителници.

Избирателнитѣ колегии

за търгов.-индустриалнитѣ камари.

Съ указъ № 28, обнародванъ въ „Държавенъ вестникъ“ (брой 93) се одобрява следното разпределение на административнитѣ *околии отъ районитѣ* на търговско-индустриалнитѣ камари въ избирателнитѣ колегии:

Районъ на Софийската търговско-индустриална камара.

I-ва колегия — Софийска градска околия; II-а колегия — околиитѣ: Софийска селска, Пирдопска, Самоковска, Мехомийска и Неврокопска; III-та колегия — околиитѣ: Трънска, Годечка, Берковска, Вратчанска и Орханийска; IV-та колегия — околиитѣ: Дупнишка, Радомирска, Кюстендилска, Гор.-Джумайска, Мелнишка и Петричка.

Районъ на Русенската търговско-индустриална камара.

I-ва колегия — Русенска градска околия; II-а колегия — околиитѣ: Русенска селска, Бѣленска, Свищовска, Никополска и Орѣховска; III-а колегия — околиитѣ: Плѣвенска, Бѣлослатинска, Луковитска, Я б л а н с к а, Троянска, Севлиевска и Ловешка; IV-а колегия — околиитѣ: Видинска, Кулска, Бѣлоградчишка, Ломска и Фердинандска.

Районъ на Пловдивската търговско-индустриална камара.

I-ва колегия — Пловдивска градска околия; II-а колегия — околиитѣ: Пловдивска селска, Пазарджишка, Пещерска, Панагюрска, Пашмаклийска и Дьовленска; III-та колегия — околиитѣ: Чирпанска, Карловска, Казънлъшка, Борисовградска и Станимашка; IV-а колегия — околиитѣ: Хасковска, Кърджалийска, Мастанлийска, Егриденска, Кошукавашка, Дарждеренска и Ортакьойска.

Районъ на Варненската търговско-индустриална камара.

I-ва к о л е г и я — Варненска градска околия; II-а колегия — околиитѣ: Варненска с е л с к а, Разградска, Шуменска, Прѣславска и Провадийска; III-та колегия — околиитѣ: Г.-Орѣховска, Поповска, О.-Пазарска и Е.-Джумайска; IV-а колегия — околиитѣ: Търновска, Габровска, Дрѣновска и Еленска.

Районъ на Бургаската търговско-индустриална камара.

I-ва колегия — Бургаска околия; II-а колегия — околиитѣ: Стара-Загорска, Харманлийска, Свиленградска и Новозагорска; III-а колегия — околиитѣ: Ямболска, Карнобатска, К.-Агачка, М.-Търновска и Василиковска; IV-а колегия — околиитѣ: Сливенска, Котленска, Айтоска и Анхиалска.

Отъ световнитѣ куриози.

Колко струва жената?

Единъ земледѣлски вестникъ въ Америка е открилъ анкета: колко струва една жена?

Една американка е дала найдобрия отговоръ:

„Въ брачния си животъ, отъ 30 години, азъ съмъ сготвила и сложила съмъ 235,425 порции за обеди, омѣсила съмъ 33,199 хлѣба и 8,930 разни колаци. Приготвила съмъ 1,550 стъкленици консервирани овощия и отгледала съмъ 7660 пиленца. За всичко това изхарчихъ 36,464 работни часове. Въ това число трѣбва да се тури прането, миенето подоветѣ и чистенето на кѫщата. Съ една дума, труда ми струва 26,902 английски лири, но за всичко това не съмъ получила нито парица.

Отъ цѣлата анкета се вижда, че една срѣдна жена струва — срѣдно — годишно 920 англ. лири.

А колко с т р у в а мѫжкото? Това е питане, което жената би трѣбвало да го сложи.

Разни.

Въ Парижъ е открито едно ново училище, въ което се изучва изкуството по продаването търговска стока, както и нареждането изложбата на търговскитѣ стоки въ магазинитѣ и витринитѣ. Основано е това училище отъ самитѣ търговски заведения. Въ тѣхни рѫце е и управлението му. Особенно заинтересовани сѫ отъ това училище търговцитѣ-детайлисти.

„Това е Ню-Иоркъ“.

Когато преди три седмици почна въ Ню-Иоркъ войната на демократическия конвентъ,*) единъ тамошенъ вестникъ напечата следната бележка:

„Ще познаете ли тоя градъ? Той има 5,600,000 жители, отъ които 2,000,000 сѫ чуждестранци по рождение. Въ него има повече италиянци нежели въ Римъ, повече ирландци, нежели въ Дублинъ, повече немци, нежели въ Берлинъ и една десета отъ всичкитѣ евреи на света. Той има 5 отъ най-голѣмитѣ мостове на земята, всѣки единъ дълъгъ не по-малко отъ една миля. Всѣки день има отворени 2000 театра и биоскопи. Града има 1500 църкви, отъ всички религии, каквито ги има. Сумата на данъцитѣ за собственностьта възлиза на 8,500 милиона долара**). Повече отъ 300,000 пѫтника всѣки день пристигатъ въ него. На всѣки 32 секунди пристига по единъ тренъ. Въ всѣки 13 минути има по една вѣнчавка, а всѣки 6 минути по едно раждане. Всѣки 10 минути се основава по една нова работа и всѣки 15 минути се вдига по една нова сграда — „това е Ню-Иоркъ.“

Сънъ ли е за насъ, българитѣ, това, или действителность?

---

*) За избора на председатель на републиката.

**) Пресметнете всѣки доларъ по 139 лева единя.

Икономически новини.

Житното състояние на Европа, тъви година по събранитѣ до сега сведения, е по-горе отъ миналогодишното, ако се остави на страна Росия, която систематично пропада. Въ Ромжния жетвата е слаба, а сжщо и въ България. Италия ще получи 2 милиона метрически цента по-малко отъ миналата година. Въ Гърция жетвата е съвсемъ слаба. Въ Белгия, Англия и Франция сжщо жетвата е слаба, по тая причина цѣнитѣ се повишиха на всѣкжде, сжщо и въ Америка.

—o—

Жетвата въ Украйна, вследствие продължителната силна жега, бѣ съвършено нищожна, понеже цѣлото производство е унищожено. Тя, жетвата, въ тая страна т. г. даде едва 823 милиона пуда (1 пудъ се равни на 16·38 кгр.). Цѣлото това производство е откупено отъ разни банки и държави.

—o—

Що причина на многобройнитѣ банкрутства на австрийски банки, вследствие кризата въ индустрията — особенно въ текстилната — която и вследствие пасивната резистенция (здравина), емисията на австрийския шилингъ е отложена. Държавитѣ се опрекватъ, че кризата е предизвикана съ самото основаване на сребърния шилингъ — съ който се свързваха толкова надежди.

—o—

Въ Ню-Орлеанъ (Америка) търговската камара, съ помощьта на американското правителство, ще открие постоянна международна изложба (търговска, промишленна и земеделска). Ще бждатъ поканени всички държави да участвуватъ въ нея. Споредъ това, въ тъви изложба ще могатъ да изложатъ произведенията си и живописцитѣ, както и всички други художници.

Хамбургско тържище.

Масла растителни. Ленено се нотира локо 52, фирнисъ (локо) 54 хол. фиранта, репично (локо) 81 вл. марки, кокосово 44, рицинусъ 63 до 67 англ. лири, лагосъ-палмово 38/10.

Кафе. Тенденция твърда. Цѣнитѣ се качватъ. Бразилскитѣ сортове въ цената сж намалени. Сантосъ суперъ 98—102, прима 105—112, екстра прима 112—122 шилинга. Измито кафе 25—28 долара.

Какао. Бахия суперъ 37 шил. акра средно 32 шил. по-добро 35 шил.

Захаръ. Германска кристална 23 шил. 3 пенса, за августъ 21 шил. 9 пенса, за ноември 19 шил. 9 пенса.

Оризъ. Сделкитѣ оживени. Тенденцията твърда. Бурма локо 15 шил. 3 пенса, августъ и септември 15 шил. 6 пенса.

Жито. Тенденция твърда. Ржжь 137—142, овесъ 144—152 вл. марки. Cif нотира се: манитоба 15·50, кукурузъ дунавски 9·90, южнорусски 9·60, ла-плата 9·40.

Метали. Сребро 900/0 91—92, цинкъ 0·55—0·57, калай стандардъ 4·50—4·70, олово 0·58 до 0·60 марки кгр., злато 2·80 марки грамъ.

Варненска стокова борса

Варна, 6 августъ 1924 год.

Седмиченъ прѣгледъ.

Още е рано днесъ да говоримъ за дейность, каквато и да било, на стоковата ни борса. Тя не извършва абсолютно никакви сделки. Мигеръ, ако отъ 15 августъ нататакъ могатъ да се почнатъ нѣкакви продажби, понеже пребирането на храните ще е къмъ свършека си, а за болшинството отъ производителитѣ даже и окончателно свършена. Борсата сега е въ подготвителната си работа за бждащата дейность: разгледва се и усилено се разисква новия преработенъ и допълненъ правилникъ за вътрешната уредба на борсата и за манипулацията въ нея.

Слаба обмѣна на храни за сега става само въ малката борса (обора) на общината, дето хранитѣ се продаватъ на крина съ кола направо отъ производителитѣ.

Въ нея станаха продажби на 4 того:

Жито 1 крина (15 килогр.) 96—117 лв.

Бобъ 1 кгр. 9·35—10·50 лв.

Ечмикъ 1 крина (12 килогр.) 61—66½ лв.

По тая смѣтка житото (ново) достигна отъ 6·40 до 7·80 лева 1 кгр., а ечмика отъ 5·08 до 5·55 лв. 1 кгр. Тези цѣни, както и цѣнитѣ за боба — по 9·30 до 10½ лв. за 1 кгр. — изненадаха всѣкого. За житото и ечмика, всѣки остана подъ впечатлението, че още не е настжпило въ широкитѣ маси успокоение и отлаложване отъ страхътъ, че ще настжпи гладъ и всѣки се стреми да се запаси съ храни, ако и по скжпо, отколкото се продаватъ въ странство. Но за цѣнитѣ на боба, каквито плати Д-во „Инглеси", всѣки се очуди. Той, боба, въ странство сіf Марсилия или друго пристанище, по общия паритетъ, се котира по 9·15 до 9·50 лв. кгр. По тая смѣтка, тукъ, дето се плащатъ мита, централи на девизитѣ, навла и пр., следвало би да се продава той по 6·50 до 7 лева, най-скжпо. Тоя фактъ може да се обясни, прочие, само съ задължението за нѣкаква спѣшна доставка и за дотъкмяване нуждното количество, защото въ сжщия день, сжщото това д-ство се повърна и купи, сжщо пакъ бобъ, по 9·10 лева.

Впрочемъ, подобни случайности никога не сж служили въ борсата за ржководно начало. И ангажиментитѣ, за боба особенно, вечъ ставатъ на базата между 7 и 8 лева, поради тенденцията за растежъ на цѣнитѣ.

***

Максималнитѣ цѣни на житото въ странство за 100 кгр.:

Чикаго лева 743·60; *Анверсъ* лева 765·95; *Братислава* (Чехия) лева 788 23; *Виена* лева 785·85.

За кукуруза:

Чикаго лева 602·75; *Анверсъ* лева 535·73; *Братислава* лева 581·36; *Виена* лева 583·05.

Къмъ горното трѣбва да се прибави още, че пресмѣтанията на тъзгодишната реколта въ Америка, сравнена съ миналогодишната дава:

	въ милиони бушела 1924 г.	1923 г.
Пшеница зимница	543	785
Пшеница пролетна	197	—
Кукрузъ	2515	3054
Овесъ	1356	1299

Както се вижда, намалението е твърде чувствително за житото, а особенно за кукуруза. Само че Съединенитѣ Американски Държави не диктуватъ цѣнитѣ въ световнитѣ тържища на кукуруза. Това право е преминало у Аржентина, която е най-силния износитель на кукурузъ.

Яйцата и птицитѣ.

Яйца.

Въ положението на пазара нѣма подобрение. У насъ по причина на кърската работа, производителитѣ не особенно много се занимаватъ съ тъзи работа. И, най-вероятното е, за това цѣнитѣ въ едрата и детайлната търговия въ нашето тържище не спаднаха. Въпреки това, странство проявява малко интересуване отъ тая стока, понеже лагеритѣ му сж претрупани. Тамъ търсенето е слабо. Едничекъ е Лондонъ съ малко по-високи цѣни. Въ Германия положението е лошо и тежко е да се пласира тамъ стока. Сжщото е и въ Швейцария. Италия е безъ промѣна. Номиналнитѣ цѣни въ Италия сж 720 лирети, въ Швейцария 175—180 шв. фр. (на сжщата база би могло да се работи и въ Германия), въ Лондонъ 13—13½ шилинга за 120 бройки. Виена не е купувачъ и харчи стока само отъ лошо качество — отъ България и отъ Сърбия. Плаща 1400 корони за бройка.

Птици.

Голѣми докарвания нѣма. Въ Милано падатъ. Плаща се сега по 13 лирети за младитѣ, а 12 лирети за 1 кгр. за стари птици. Въ нашия пазаръ млади птици се продаватъ отъ 15—22 лева една. За стари 22—28 лв. Износъ за Марсилия слабъ. По Дунава сжщо слабъ.

Захарта.

У насъ запазва цѣнитѣ си. Въ странство бѣ почнала да ослабва, но сезона за консерви усили търсенето и фабрикитѣ използуваха това търсене да повишатъ цѣнитѣ.

Кафето.

Отъ Бразилия пристигнаха известията, че властьта е сполучила да потуши въстанието и че скоро ще стане господаръ на положението. Това, обаче, не значи, че положението въ тържището на кафето веднага ще се поправи, понеже отъ производителнитѣ области нищо не се предприема за докарване въ пристанищата. Въ последнитѣ се върши работа съ кафета само отъ складоветѣ при тѣхъ.

У насъ цѣнитѣ сж много твърди.

ХРОНИКА.

Почина бившия министеръ-предсѣдатель Тодоръ Тодоровъ. Въ неговото лице държавата губи единъ отъ първитѣ свои даровити държавници. Покойния бѣше първостепененъ юристъ, голѣмъ ораторъ и ревнивъ защитникъ на България.

Длъжимъ да направимъ една малка поправка: Въ броя си № 662 отъ 31 VII погрешно бележимъ, че Академическия съветъ при висшето училище се е занималъ съ въпроса за уволнението на доцента Д-ръ Г. Петковъ. Това не е въ правата на Академическия съветъ, а на Висшия учебенъ съветъ, въ който ректора участвува като членъ и на който председатель е... наполовина свършившия въ турско врѣме вѣрбиченското килийно образование съ псалтира и часослова, сега председатель на търговската камара, К. Геновъ. Тоя съветъ, именно, подлага на просветеното си обсждане въпроса за доцента Д-ръ Г. Петковъ!

За новоизноса. Б. Н. Банка е наредила да не се издаватъ специални решения, а само да се отбелѣзва върху фактуритѣ на новоизносимитѣ стоки, *че не е давана валута* отъ клоноветѣ ѝ и на основание тая бележка митницитѣ ще сж властни да допускатъ новоизноса на стокитѣ. Колетитѣ отъ пощата сж свободни въ новоизноса.

Бургаскитѣ митнишки и желѣзнични посредници се сж сдружили, по примера на варненскитѣ, и дружеството имъ е почнало вечъ да функционира.

Мѣстното д-ство на митнишкитѣ и желѣзничнитѣ посредници е отправило молба до Дирекцията на желѣзницитѣ, съ която се иска отмѣнението на вземанитѣ предварително 500 лева на вагонъ и денгубата отъ часа, когато вагона е билъ даденъ на разположение. Отмѣнението се иска, понеже причинитѣ, по които тая мѣрка бѣ въведена, вечъ не сжществуватъ. Иска се да се възстанови старото положение, преди тази мѣрка.

Дружеството на митнишкитѣ и желѣзничнитѣ посредници, съ право, което не бива да му се отрече, усилено действува и широко агитира за взаимно разбиране на съсловията и комбиниране не една обща листа по случай предстоящитѣ избори за търговската камара, въ която съсловието, което то представлява настоятелно иска да включи и свой представидель. Интересно е да се знае: къмъ кое отъ съсловията се причислява комисионерското съсловие, което борави като съсловие промишленно — по ценъ на професионална специалность; а безъ ценъ, като търговско?

Бургаската търговска камара въ извънредната си сесия на 27 юли, е решила да отправи протестъ до министръ-председателя и министра на желѣзницитѣ за пренебреждението интереситѣ на гр. Бургазъ отъ Дирекцията на желѣзницитѣ, като и до сега още не е разрешила въ полза на бургаската търговия въпроса за бързъ влакъ София — Бургазъ. По духа на това решение, предсѣна комарата, г. Ив. Сребревъ, е отправилъ протестната телеграма и иска „да се подравни влаковата служба до Бургазъ съ тая на Варна."

Харманлийскитѣ търговци, на брой 26, въставатъ противъ осждената отъ всички търговски центрове необузданасть въ амбулантната търговия, която, кадето и да се упражнява, само пакость причинява. Съ особено, добре мотивирано изложение, тѣ сж замолили харманлийската община да забрани амболантното търгуване по сегашния произволенъ начинъ.

Комисията, състояща и отъ членове на Варненската и Бургаската търговски камари, е свикана за 11 т. месецъ въ Варна да изработи нова тарифа по преносната и превозна служба при двете пристанища и да ревизира и установи размѣритѣ на дизбаркото.

Борсовия управителенъ съветъ въ Варна излѣзе въ оставка, понеже иска да се противопостави на вота на общото събрание на корпорацията за учреждването дисциплинаренъ сждъ, който да сжди провиненитѣ въ нелоялность и щетни морални действие на членоветѣ къмъ корпорацията, или же при отказъ да изпълняватъ арбитражнитѣ рѣшения (чл. 196) отъ новия правилникъ, гласуванъ онзи день (6 августъ) отъ общото събрание. Петровичъ още еднъжъ прояви инстинктитѣ си на всевластникъ.

На 31/VII нашия левъ въ Цюрихъ, отъ 3·95 шв. фр. за 100 лева, е спадналъ на 3·90 шв. фр., въ сравнение съ нотацията му на 28/VII. На 1/VII Цюрихъ нѣма нотация за лева ни.

„Европенъ Комерсиналъ", който излиза въ Виена, пише, че сега на дневенъ редъ е България за да бжде подпомогната отъ Обществото на Народитѣ. Главната причина произтичала отъ факта, че и съседитѣ сж почувствува нейното (на България) лошо положение.

Група габровци, другари и близки на съгражданина си Е. Стефанъ Пантевъ, сж образували комитетъ за отпразднуване 30-годишната му дейность въ индустрията. Юбилейното празднуване ще се организира за презъ мѣсецъ Ноември т. г., когато съвпада и тридесетгодишнината.

Отложена е замяната на книжнитѣ едно и два ленови банкноти съ алюминиеви, до 31 май 1925 год.

Важно за всички!!!
Носете само каучукови токове и подметки
ПАЛМА
защото те сж по-трайни отъ гъона, предпазватъ отъ влага и студъ и даватъ елегантенъ, лекъ и приятенъ ходъ!
Главни депозитори за България:
Търговско Индустр. Заведение Лазаръ & Co, Акц. Д-во
Русе—София.

Печатница Д. Тодоровъ — Варна.

Сапуни за пране
„ПѢТЕЛЪ"
„СЪРПЪ"
и други.
Сапунъ за лице
„ПАЛМА"
Подобрено производство и най-добри качества предлага на едро фабриката за химически произведения гара Костинбродъ.